

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **T. S.**
zastoupen JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem
advokátní kanceláře se sídlem v Hradci Králové, Šafaříkova 666

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2017, čj. OAM-923/ZA-ZA11-BE04-2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný správní orgán vydal dne 7. 3. 2017 rozhodnutí, kterým vyslovil nepřipustnost žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, ve výroku odkázal na ust. § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Druhým výrokem bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) téhož zákona. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na skutečnost, že v řízení o první žádosti žalobce ze dne 8. 1. 2015 označil žalobce jako důvod to, že na

Ukrajine nikoho nemá, nemá dostatek financí na splácení úvěrů, které si zařídil od soukromých osob, které mu následně začaly vyhrožovat. Na státní orgány se neobrátil, považuje je za zkorumpované. O této žádosti bylo rozhodnuto dne 31. 3. 2015, Krajský soud v Praze poté zamítl jeho žalobu dne 17. 6. 2016 pod sp. zn. 49 Az 48/2015, řízení o kasační stížnosti bylo dne 14. 9. 2016 zastaveno usnesením sp. zn. 6 Azs 155/2016.

2. V současném řízení žalobce uvádí stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se na Ukrajinu navrátit, žalovaný proto v rozhodnutí uvádí, že aplikace výše citovaných ustanovení je adekvátní.

II. Žalobní námítky

3. Žalobce podal blanketní žalobu, v níž namítal porušení § 3 správního řádu a použití ust. § 25 zákona o azylu označil za rozporné se zákonem. Uvedl, že splňuje podmínky § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu.
4. Soudem ustanovený zástupce posléze žalobu doplnil, poukazoval na to, že výrok napadeného rozhodnutí ke dni vydání byl nesprávný, neboť od 18. 12. 2015 ustanovení § 10a obsahuje dva odstavce. Napadené rozhodnutí z uvedeného důvodu považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné. Protože stát může uplatňovat svou moc pouze v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon, došlo k porušení principu legality. Poukazuje na ust. § 2 odst. 1 správního řádu, které hovoří o tom, že správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Z uvedeného důvodu navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Správní orgán podal písemné vyjádření k žalobě dne 19. 5. 2017, uvedl, že s námitkami nesouhlasí, odkazuje na obsah správního spisu, zejména vlastní žádost žalobce, jeho výpovědi, informace o zemi původu, s tím, že ve věci zjistil skutečný stav, zabýval se všemi okolnostmi a opatřil si k nim potřebné podklady. Žalovaný je přesvědčen, že žalobce nesdělil žádné skutečnosti, které by odporovaly použití ust. § 25 písm. i) ve spojení s § 10a písm. e) zákona o azylu, neboť u žalobce se jedná o druhou žádost a v prvním případě byla správnost meritorního negativního rozhodnutí potvrzena jak krajským, tak i Nejvyšším správním soudem. K námitce o tom, že ust. § 10a již obsahuje dva odstavce, žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož je patrné, o jaký odstavec se v daném případě jedná, nadto druhý odstavec písm. e) neobsahuje. Žalobou namítané pochybení proto nemohlo znamenat porušení zásady legality a je navrhováno zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., a to se souhlasem účastníků řízení.
7. Ze správního spisu plyne, že žalobce poskytl žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu dne 27. 10. 2016, uvedl, že je státním občanem Ukrajiny, platnost jeho cestovního dokladu skončila v r. 2007. Je ukrajinské národnosti, vyznává křesťanství, nikdy nebyl politicky organizován. Je svobodný, jeho syn I. žije v Rusku. Do ČR žalobce přijel v r. 2000, z Ivanofrankovské oblasti. Mezi lety 1997 – 2007 si zde prodlužoval

vízum, podnikal, o mezinárodní ochranu žádal již v r. 2015. K zdravotnímu stavu uvedl, že má problémy s žaludkem a křečové žíly, které by mu měly být operovány. Do ČR přicestoval, protože měl na Ukrajině problémy, začal podnikat, dali mu úvěr, pak mu zabrali podnik a řekli, že má velké dluhy. Jemu i blízkým v rodině bylo vyhrožováno, proto odjel. Je zde skoro 20 roků, na Ukrajinu nejezdí, nikoho tam nemá.

8. Ve správním spise je dále založena žádost žalobce ze dne 8. 1. 2015, záznam o provedeném pohovoru ze dne 27. 1. 2015 a rozhodnutí, vydané žalovaným dne 31. 3. 2015, kterým bylo meritorně rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany podle §§ 12 – 14b) zákona o azylu.
9. Dne 10. 2. 2016 byl žalobce seznámen s podklady žalovaného, uvedl, že se s nimi seznamovat nechce, vše sleduje na internetu, nemá žádné další návrhy na doplnění dokazování a nic víc nechce sdělit. Soud konstatuje, že součástí správního spisu jsou veškeré podkladové informace, s nimiž byl žalobce seznámen a které jsou výčtem v obsahu napadeného rozhodnutí na str. 2 a 3.
10. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu posledního správního řízení, vedeného s žalobcem, a v napadeném rozhodnutí neshledal. O žádosti žalobce o přiznání odkladného účinku žaloby soud rozhodl samostatným usnesením ze dne 7. 4. 2017.
11. Soud konstatuje, že **zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, upravuje v ust. § 10a odst. 1 písm. e)** situaci, kdy žadatel podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou, v návaznosti na ust. § 11a odst. 1. Zde se uvádí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo že mu hrozí vážná újmy podle § 14a). **Ustanovení § 25 písm. i)** zákona o azylu upravuje zastavení řízení v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
12. Soud po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žalobce v druhém řízení o udělení mezinárodní ochrany neuvedl nic, co by mohl žalovaný hodnotit jako nové skutečnosti, které má na mysli ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Soud připomíná, že vlastně ani žaloba netvrdila, že by žalobce takové relevantní skutečnosti v rámci druhého řízení uplatnil. Žaloba zejména namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z pohledu toho, že ve výroku není u § 10a písm. e) uveden odst. 1, který již v době vydání rozhodnutí právní úprava zákona o azylu obsahovala. Zde však soud z uvedeného důvodu nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí správního orgánu neshledal, neboť z odůvodnění na str. 2 je velmi patrné, že se jedná o případ, kdy lze posoudit žádost žadatele jako nepřipustnou z důvodu opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, navíc druhý odstavec takové písmeno neobsahuje a i z dalšího odůvodnění žalovaného je zcela patrné, o jaký důvod žalovaný své rozhodnutí opírá. V takovém případě by soud

považoval zrušení napadeného rozhodnutí za formalistické, navíc, když jinou žalobní námitku žalobce nevznsl.

13. Z přípisu Ředitelství služby cizinecké policie Praha ze dne 5. 6. 2018 vyplývá, že žalobce byl z území ČR vyhoštěn dne 3. 3. 2018 do 18. 5. 2020.
14. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, kdy žalobce v novém řízení netvrdil žádné okolnosti své věci, které by soud mohl hodnotit jako nové, bez vlastního zavinění neuplatněné již v prvním řízení, které proběhlo v r. 2015- 2016 a kdy žalovaný rozhodoval ve věci meritorně, soud považoval napadené rozhodnutí za věcně správné, dostatečně odůvodněné. K žalobní námitce se soud vyjádřil v bodě 12. Po přezkoumání věci tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, tuto v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

V. Náhrada nákladů řízení

15. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že na ni nemá právo žádný z účastníků, neboť ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal a soudem ustanovenému zástupci žalobce byla náhrada nákladů právního zastoupení přiznána samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 11. září 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně